[illegible] Gondesuljon el minden test az Örökkévaló elöt, amidön föl-
gerjed az Ő szentséges lakából, – néma meghajlással borulyon minden halandó az Úr elé, midön korlát-
lan hatalmát érezteti az emberi tehetlen gyarlósággal. Így szól a Próféta, midön tévelygő figyelmün-
ket az Isteneszt akarja irányítani: ha nem látjuk az élet ezernyi áldása közt Isten jótevő kezét, úgy
fájdalmas könnyeink szillogásán át vesszük észre Isten szyfó kezét, s minél nagyobb az csapás,
minél rendkívülibb az eset, mely könnyeinket fakasztotta, annál nyilvánvalóbbá válik előttünk,
hogy nem a természet hatalma, nem az ember gyarlósága a fájdalom oka, hanem Istan az,
aki sehet ütött szivcinken, Isten az, aki szyfitő gyógyírt is nyujthat sugó kobtünkre. Rendkí-
vüli módon látogatta meg Istan a ti házatokat is, midön a derék, szorgalmas s becsületes
családtötökre lőbb éven át tartó, kinos betegséget küldött, mielőtt elragadta volna végleg körö-
tökből. Oh mimő hűséggel, a hitvesi szeretet mily önfeláldozó odaadásával, a gyermeki
rajongás mily buzgó készségével ápoltátok őt, de fájdalom, a ti nagy hűséptek csak meg-
hosszabbitotta, de nem mentheté meg az életét s most elmondhatjátok: [illegible]
[illegible] amitől féltünk, im bekövetkezett, amitől remeptünk, az most elért nim-
ket s meglörve álltok koporsója mellett a hű férjnek s a szerelő apának, aki egész élete
minden tehetletével a ti boldogítástokért fáradozott, aki becsülettel vívta meg az élet
küzdelmét, hogy megfelelhessen kötelességeinek családja iránt, kötelességeinek Isten és
emberekkel szemben. Részvéttel állunk itt, hogy megadjuk a végtisztességet annak, aki élete-
vel kiérdemelte a mi kegyeletünket, részvéttel kiséjük utolsó útjára hitte, tvénünket
s embertársunkat, ki oly sokat szenvedett, s részvéttel vagyunk mindanyian a ti fáj-
dalmatok iránt, kik nem csak a derék embert veszítettétek el, de a jó apát s a szere-
tő férjet siratjátok. Ám a fájdalom képezze a szárnyakat, amelyeken szivetek bánatos
érzése Istenhez emelkedik s zúpolódás nélkül borulhasztok mindenhatósága szine
elé, midön az elhúnytunk jól kiérdemelt örök nyugalmáért imádkozunk.

Uppesten 1902. junius 22.

Dicker Salamon.

Ven/1/268